

[Kurt Hansen]

man kan finde stribet af eksempler på, hvordan NATO i omkring 40 nationalstater i sin 30-årige eksistens har øvet direkte aggression for at støtte imperialistiske interesser. Det er fuldstændig uomstvisteligt. Man kan se på noget af det, der er sket inden for den allerseneste tid, nemlig at Belgien og Frankrig, som jo er NATO-lande, griber til våben gennem direkte militære invasioner og med vold forsvarer deres nykoloniale interesser i Afrika. Man har set, hvordan Belgien og Frankrig i flere omgange har ilet det uduelige og korrupte Mobutostyre til hjælp for at fastholde grebet om kobberminerne i Shabaprovinsen. I dette område gennemfører Vesttyskland endvidere forskellige former for raketforsøg. Franske tropper er permanent stationeret i Tchad på det afrikanske Horn, og vi ser, hvordan Frankrig i Mauretania støtter sin gamle koloni med jagerfly i kampen mod Polisario, som kæmper for Vest-Saharas selvstændighed. Dette område er en tidligere spansk koloni, som Mauretania og Marokko har besat i fællesskab, bl. a. på grund af de store fosfatforekomster.

Her ser vi altså, hvordan forskellige lande inden for den såkaldte fredselkende alliance griber til våben for at håndhæve imperialistiske interesser ude omkring i verden, og det er man naturligvis parat til at gøre alle mulige andre steder, hvor man ved at der er nogle råstoffer eller mineraler, man skal købe meget dyrt, eller hvor nogle strategiske politiske interesser skal forsvares.

Hr. Karl Møller talte om SALT-aftalerne og roste dem – sådan forstod jeg det i hvert fald – i høje vendinger. Jeg deler ikke hr. Karl Møllers opfattelse af det resultat, der er kommet ud af de forhandlinger. Efter vores opfattelse betyder resultatet af disse forhandlinger ganske vist, at der lægges et loft over oprustningen, men det er et alt, alt for højt loft over oprustningen, hvad angår de strategiske kernevåben. Det mener vi på forskellige måder kan bruges og vil blive brugt til at legitimere en oprustning af de konventionelle våbentyper og af de taktiske a-våben. Uden at ville sættes i bås med reaktionære senatorer eller højredrejede NATO-generaler – det er nok i øvrigt alle NATO-generalerne – eller Kina for den sags skyld, som jeg ikke har spor sympati for, så er jeg aldeles uenig i den vurdering af resultaterne af SALT-

forhandlingerne, som hr. Karl Møller har givet udtryk for her.

Et andet dystert perspektiv, der tegner sig, og som oplagt har sammenhæng med EF-medlemskabet og oprustningen i Centraleuropa, er denne Klepschrapport, som også hr. Karl Møller har omtalt. Denne Klepschrapport omhandler netop, hvordan man gennem det industrielle samarbejde i EF på mange forskellige måder skal forsøge at få gennemført en omfattende militarisering af økonomien. Man skal, som det bl. a. foregår i USA, forsøge at udvikle forskellige og mangeartede våbensystemer, så man kan bruge den basisviden, man får gennem udviklingen heraf, bl. a. til at fremme civilflyproduktion og andre produktioner af meget teknisk betonet art, som kan bruges i det civile liv. Det er dette, denne Klepschrapport lægger op til. Vi ser også, hvordan det politiske udvalg i EF-Parlamentet på forskellig måde roser rapporten og nævner en lang række punkter, hvor man mener det er rigtigt at gå i gang med at realisere de tanker, der skjuler sig i den rapport.

Det er et farligt og dystert perspektiv, der er ved at blive bygget op her: fælles våbenindkøb – skal det hedde – fælles videreudvikling, samproduktion, militarisering af økonomien. Selv om EF-hæren er et meget langt perspektiv, selv om den ikke kommer de første 15 år – det tror vi nemlig ikke på – så kan vi se ganske tydelige tegn på, at det militære samarbejde vil blive udbygget meget voldsomt. Det er der næppe nogen tvivl om. Selvfølgelig vil der fortsat foregå et intensivt samarbejde mellem USA som sådant og EF, og det vil også foregå i NATO-regie. Jeg tror desværre, at denne pagt kommer til at bestå meget længe endnu, og herindenfor vil man udfolde sine militaristiske tilbøjeligheder på forskellig led, nogle lande mere voldsomt end andre, men jeg mener, at med den redogørelse, vi har fået fra forsvarsministeren i dag, er forsvarsministeren ved at komme meget godt efter det i militaristisk henseende.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg vil gerne takke for debatten, som naturligvis har været meget bredt anlagt fra forskellig side.

Ordføreren for forespørgerne, hr. Gert Petersen, udtrykte sig temmelig meget i retning